

comparanten bij akte van superscriptie voor mij notario en zekere getuigen alhier hadden bevesticht haerlieder besloten testamentaire dispositie, waeraff sij comparanten begeerden dat in tijt en wijle soude blijcken ten eijnde nopens d selve testamentaire dispositie openinge of communicatie door hunne erfgenamen soude werden gedaen aen den geenen die t behooren ofte van noode wesen zall, soo versochten zy comparanten mij notario dselve acte van superscriptie in desen te insereren, die zijlieden affirmeren van woorde tot woorde inne te houden als volcht”.

Dan volgt een notarieele verklaring van dezen Rotterdamschen notaris, waarbij zij „klouck en gesont mitsgaders bij vollen verstande zijnde zoo uitwendelijch bleecq” aan den notaris ter hand stelden „desen toegesloten papiere in hetwelcke zijlieden tesamen verclaerden dat zij in portugeische tale hebben doen schrijven haerluider testament en beyder uitterste wille, by haer te samen op dato deses in presentie mijns notaris getugen met haer gewone signature onderteikent” en door den notaris met zijn signet verzegeld. Zij hadden hiertoe den notaris te hunnen huize ontboden, die verscheen met Hubrecht de Munnick en Leonart Verboom, als getuigen. Zes jaar later overleed Abraham de Pinto. Op den 30sten Mei 1668 vinden wij in het archief van notaris Johannes Crosse een akte van den volgenden inhoud: „Mevrouw Dona Sara de Pinto weduwe en boedelhoudster van Sr. Abraham de Pinto zaliger”, geeft een machtiging aan haar beide zonen Ishac en Jacob om gevolmachtigde procureurs te benoemen over de goederen van de overleden Abraham en David de Pinto alias Gyl Lopes Y Rodrigo Alvares de Pinto, welke akte gepasseerd was „ten huysse van de doode en constituante staende op de zuijtzijde van de Wijnhaven ter presentie van Chacham Josiyahu Pardo”, die deze akte mede onderteekende.

Den 18^{den} Juni van dat jaar passeerde zij voor denzelfden notaris eenzelfde machtiging aan haar zonen om actiën voor de Oost-Indische Compagnie te transporteeren. Evenzoo machtigde zij „Sr. Ishacq de Pinto en Sr. Jacob de Pinto coopliden tot Amsterdam” tot een soortgelijk transport (23 November) en ten slotte hen beiden den 25sten April 1669 voor denzelfden notaris tot verkoop aan den koopman Adriaen Wittert van „het huijs mette ’t erve staende en gelegen op de zuijtzijde van de wijnhaven op de hoeck van de Bierstraet”, waar de familie twee en veertig